

kastet, vil jeg anbefale mine Partifæller at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 4, stillet af Flertallet og gaaende ud paa, at Vederlaget ændres til $1\frac{1}{4}$ pCt. af de indgaaede Skattebeløb.

Ændringsforslaget under Nr. 3, stillet af et Mindretal, det, som er udførligt omtalt af det ærede Medlem Hr. Wilmann, gaar ud paa at fordoble Forsørgerfradraget og forhøje Børnefradraget fra 100 til 500 Kr. Det har været nævnt her, at det er en principiel Ændring, og at vi derfor skal lade den ligge. Jeg kan ikke erkende, at det er en principiel Ændring. Vi har i Øjeblikket de to Fradrag i Skatteindtægten, baade det for Forsørgerne og det for Børnene. Det, der her er Tale om, er ene og alene at forhøje disse Fradrag, saaledes at de bliver i Overensstemmelse med Forholdene paa det nuværende Tidspunkt. Jeg vil gerne have Lov til at tilføje, at der aldrig før har været mere Grund til at gennemføre disse Ændringer end netop nu. Efter at vi har faaet Ligelønsprincippet gennemført, som jeg ikke skal sige noget imod, udvikler det sig mere og mere i den Retning, at de ugifte, de, der ingen Familie har at forsørge, bliver for gunstigt stillet i Konkurrencen overfor andre. Baade i det frie Erhverv og indenfor Etaterne udvikler det sig saadan, at i alt Fald jeg tror, at Samfundet maa være klar over, at hvis vi ikke baade her og under andre Forhold søger at komme Forsørgerne til Hjælp og lette dem saa meget som muligt, vil Lønniveauet over hele Linien komme op i et Plan, som svarer til det, der er nødvendigt for en Forsørger med 3—4 Børn. Det er meget vanskeligt for nogen at afvise et Krav, som kan begrundes med: Den Løn, jeg her kræver, er nødvendig, for at jeg og de, overfor hvem jeg har Forsørgerpligt, kan eksistere. Hvis vi paa dette og andre Omraader, hvor det er muligt, tager Hensyn til Forsørgerne, tror jeg, vi gør noget, der samfundsmæssigt set er rigtigt.

Den ærede Ordfører henviste til Udlagsbetænkningen over Skattelovene fra i Fjor og pegede paa, at Udvalget i Fjor var enigt om at Hensyn til Konsekvenserne at fratagelse af Kravet om at faa disse forøgede Fradrag gennemført allerede i Fjor. Den ærede Ordfører oplæste en Del af Betænkningen, men holdt pludselig op med at

læse. Der var nemlig en Tilføjelse, som jeg gerne vil have Lov til at gøre opmærksom paa. Der fortsættes saaledes i Betænkningen: „Men det tør ikke anses for udelukket, at Drøftelser af denne Art allerede forud for den almindelige Skatterevision kan rejses med praktisk Resultat“. Det var det, Udvalget i Fjor sagde om dette Forhold: at det ikke maatte anses for udelukket, at allerede før vi kom til den almindelige Revision af Skattelovene, kunde Drøftelser af denne Art rejses med praktisk Resultat. Det er det, Mindretallet har gjort overfor dette Spørgsmaal, og jeg maa meget beklage, at Flertallet ikke har kunnet gaa med til at foretage de Lempelser, vi her har foreslaaet. Vi er jo villige til at give Erstatning indenfor Formue- og Indkomstskatten ved at forhøje Skatteprocenten. Det, der sker, er altsaa ikke det, at den højtærede Finansminister faar mindre Beløb paa denne Konto, men det, der sker, er, at vi flytter noget af den store Skat paa Formue og Indkomst bort fra Forsørgerne og over paa de ugifte.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ærede Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalget og af Mindretallet, og, saafremt Mindretallets Forslag under Nr. 2 skulde blive forkastet, da at stemme for Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker Udvalgets ærede Ordfører (Jensen [Klejs]) og det ærede Medlem Hr. Korsgaard for deres Tilslutning til Lovforslaget med de Ændringer, Finansministeren har kunnet tiltræde. Den ærede Ordfører fremkom med en Henstilling om med den forestaaende Revision af vor Skattelovgivning for Øje at overveje, hvorvidt man kunde gaa over til et Vederlag for Kommunernes Opkrævning, som væsentlig tog Hensyn til Skatteydernes Antal. Jeg skal efterfølge denne Henstilling. Vi har jo ogsaa drøftet dette Spørgsmaal i Udvalget, og jeg havde antydnet en Ordning, som jeg kunde gaa ind paa, hvorved der skete en Kombination af Procentsystemet og Antallet af Opkrævninger. Men denne Antydning fra min Side var kun noget subsidiært; principalt ønsker jeg ligesom paa alle andre Punkter her i Loven, at man indtil den endelige